

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 2T/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1420010310
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2021:1420010310.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudkyňou JUDr. Janou Grendárovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.marca 2021 v Bratislave

rozhodol:

obžalovaný N. C. nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom E.É.
B. Č.. XXX, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon
väzby Bratislava od 10.júna 2020

uznáva sa za vinného, že
obžalovaný po tom čo sa dozvedel od svedka J. T., že poškodený C. B. pri sebe stále nosí veľkú čiernu peňaženku s obsahom finančnej hotovosti a drog, dňa 06.júna 2020 v čase okolo 19.00 hod. na ulici E. Q. E. J. - pri rohu B. E., na mieste s GPS súradnicami B.:XX.XXXXXXXXXXXXXXXXXX S. B.: XX.XXXXXXXXXXXXXXXXXX pristúpil k poškodenému C. B., nar. XX.XX.XXXX a udrel ho drevenou latou do oblasti tváre, následkom čoho poškodený spadol na zem, kde ho opakovane udieral drevenou latou a potom päťami do hornej polovice tela, čím mu spôsobil bolestivé pohmoždenia hlavy s odreninami a následne potom čo poškodenému počas útoku vypadla čierna peňaženka, ktorá obsahovala hotovosť vo výške 5 200,-- Euro, občiansky preukaz a vodičský preukaz na meno poškodeného, kartičky o absolvovaní emisnej a technickej kontroly, kartu poistenia a kartu na fólie k vozidlu značky Volkswagen Golf, evidenčné číslo vozidla: J. XXX S., ktoré je vo vlastníctve poškodeného a šek o zaplatení poisťky, obžalovaný prestal útočiť na poškodeného C. B., peňaženku zodvihol a utiekol na neznáme miesto, čím týmto svojim konaním spôsobil poškodenému C. B., nar. XX.XX.XXXX v P., trvalý pobyt J. G. škodu najmenej vo výške 5 200,-- Euro a bolestivé ľahké zranenia, ktoré si nevyžiadali práceneschopnosť a ani neobmedzili poškodeného na obvyklom spôsobe života.

T e d a

proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a spôsobil ním väčšiu škodu

-2- 2T/48/2020

č í m s p á c h a l

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. b/, c/ Trestného zákona s poukazom na §
138 písm. a/ Trestného zákona a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 41 ods. 2, § 42
ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona sa z a r a d ť u j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje

- výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Malacky, sp. zn. 1T/90/2020, zo dňa 21.decembra 2020, právoplatný dňa 18.januára 2021 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovanému ukladá nahradiť poškodenému C. B., nar. XX.XX.XXXX v P., adresa na doručovanie písomností: Bratislava - Lamač, E. Č.. XXX/X škodu vo výške 5 200,-- Euro (päťtisíc dvesto Euro).

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodený C. B., nar. XX.XX.XXXX v P., adresa na doručovanie písomností: Bratislava - Lamač, E. Č.. XXX/X so z v y š k o m svojho nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 15.októbra 2020 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV, pod sp.zn. 1 Pv 208/20/1104 obžalobu na obvineného na tom skutkovom základe, že obvinený po tom čo sa dozvedel od svedka J. T., že poškodený C. B. pri sebe stále nosí veľkú čiernu peňaženku s obsahom finančnej hotovosti a drog, dňa 06.júna 2020 v čase okolo 19.00 hod. na ulici E. Q. v Bratislave - pri rohu Lamačského vodojemu, na mieste s GPS súradnicami B.:XX.XXXXXXXXXXXXXXXXXX S. B.: XX.XXXXXXXXXXXXXXXXXX pristúpil k poškodenému C. B., nar. XX.XX.XXXX a udrel ho drevenou latkou do oblasti tváre, následkom čoho poškodený spadol na zem, kde ho neznámy páchatel' opakovane udieral drevenou latkou a potom pästami do hornej polovice tela, čím mu spôsobil bolestivé pohmoždenie hlavy s odreninami a následne potom čo poškodenému počas útoku vypadla čierna peňaženka, ktorá obsahovala hotovosť vo výške 5 200,-- Euro, občiansky preukaz a vodičský preukaz na meno poškodeného, kar-
-3- 2T/48/2020

tičky o absolvovaní emisnej a technickej kontroly, kartu poistenia a kartu na fólie k vozidlu značky Volkswagen Golf, evidenčné číslo vozidla:J. XXX S., ktoré je vo vlastníctve poškodeného a šek o zaplatení poisťky, obžalovaný prestal útočiť na poškodeného C. B., peňaženku zodvihol a utiekol na neznáme miesto, čím týmto svojim konaním spôsobil poškodenému C. B.T., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom Bratislava Petržalka škodu najmenej vo výške 5 400,-- Euro a bolestivé ľahké zranenia, ktoré si nevyžiadali práceneschopnosť a ani neobmedzili poškodeného na obvyklom spôsobe života.

Týmto protiprávnym konaním mal tak naplniť zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona (ďalej Tr.zák.) s poukazom na § 138 písm. a/ Tr.zák.

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bola prednesená obžaloba obžalovaný bol poučený o svojich právach a umožnené mu bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa ustanovenia § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.). Tento neurobil vyhlásenie.

Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka a zároveň poškodeného C. B., svedkov G. Y., D. T. a J. T..

Oboznámil ostatné listinné a vecné dôkazy založené v spise a po zhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovej časti rozsudku.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav veci:

V predmetnej veci je potrebné konštatovať, že pokiaľ išlo o poškodeného tohto poznala svedkyňa D. T. niekoľko rokov, pretože jej matka žila istý čas s poškodeným v čase keď s nimi v spoločnej domácnosti bývala i samotná svedkyňa.

Ako podľa výpovede predmetnej svedkyne tak i poškodeného naposledy pred predmetným skutkom boli spolu v práci u svedkyne D. T., kde si dal opraviť svoje veci poškodený. Zároveň predmetný poškodený vypovedal, že o tom, že zdedil peniaze po svojej matke mala vedomosť svedkyňa D. T., ktorej o predmetnej skutočnosti osobne povedal.

Svedkyňa G. Y. tiež poznala poškodeného - ale len v súvislosti s tým, že mu poskytla raz sexuálne služby. Svedkyňa je osoba, ktorá je na základe rozhodnutia súdu obmedzená na právne úkony. Ako ona i svedkyňa D. T., tak i poškodený potvrdili, že táto býva v domácnosti svedkyne D. T. a pomáha jej pri strážení jej syna - ktorý má viac ako dva roky. V predmetnej spoločnej domácnosti býval s nimi i druh svedkyne D. T. J. T.. Tieto skutočnosti potvrdil i svedok J. T..

Ku stretnutiu - poškodeného, svedkov D. T., G. Y. a J. T. došlo dňa 06.júna 2020 - kedy ako opätovne bolo preukázané z dokazovania - a v tom bola zhoda vyššie uvedených - že predmetný deň strávili spoločne na rôznych miestach - u poškodeného, na Draždiaku, v byte svedkyne D. T..

Pokiaľ malo ísť o predmetnú marihuanu - tu poškodený nepoprel, že si ju zaobstaral a mal ju v predmetný deň k dispozícii. Predmetnú marihuanu ako vypovedal si chcel dať v klude večer doma, avšak toto už nestihol, lebo prišli ku nemu menované - svedkyne G. Y. a D. T. a došlo neskôr ku predmetnému žalovanému skutku.

-4- 2T/48/2020

O tom, že poškodený dedil bolo dokazovaním preukázané a to na základe právoplatného uznesenia Okresného súdu Bratislava V, pod č.k. 3 D13/2020-38, zo dňa 13.mája 2020, právoplatné dňa 13.mája 2020 - bola určená čistá hodnota dedičstva po poručiteľke (matke poškodeného) vo výške 16 308,41 Euro. V danom prípade išlo o matku poškodeného. V tejto položke boli zarátané i položky - obrazy, relatívne autorské práva - ktorých majiteľom sa nestal poškodený.

Súd preto poukazuje na bod II. - zostatok na účte, ktorý bol vedený na účte Slovenskej sporiteľne a tento bol vo výške 11 915,79 Euro s príslušenstvom a zostatok na osobnom účte, ktorý bol vedený na účte Slovenskej sporiteľne, ktorý bol vo výške 2 983,12 Euro - celkove tak išlo o čiastku vo výške 14 898,91 Euro - ktorá sa však delila na polovicu s inou osobou - poškodený tak obdržal v tejto časti čiastku vo výške 7 449,455 Euro, ako i hodnotu vo výške 510,28 Euro.

Z obálky Slovenskej sporiteľne - ktorú poškodený predložil v prípravnom konaní bola uvedená čiastka vo výške 7 470,33 Euro - dátum kedy bola takáto (resp. či takáto čiastka vybratá z peňažného ústavu) v spise absentuje. Poškodený však vypovedal, že predmetnú čiastku vybral zo Slovenskej sporiteľne sídliacej na adrese Obchodná č. 29 v Bratislave (existuje skutočne takáto pobočka na predmetnej adrese) dňa 29.mája 2020 a predmetný účet bol zrušený.

Za toto krátke obdobie - čo predmetné peniaze vybral vypovedal - že si kúpil televízor za 100,- Euro, motorové vozidlo za 800,- Euro (o tejto skutočnosti je v spise doklad a to vo forme evidenčnej karty vozidla, z ktorého vyplynulo, že majiteľom motorového vozidla značky Volkswagen Golf bol od 27.mája 2020 bol poškodený. Zároveň vypovedal, že si ešte kúpil aj mobilný telefón tiež v hodnote 100,- Euro. Súd nemal dôvod v tejto časti výdavkov, ktoré uvádzal poškodený neveriť.

Nepriamym dôkazom svedčiacim, že v čase spáchania trestného činu mal poškodený čiastku vyše 5000,- Euro (poškodený ju špecifikoval na čiastku 5 200,- Euro v rámci svojho výsluchu) - bola skutočnosť, že keď oznamoval telefonicky fyzický útok na jeho osobu a odcudzenie finančnej hotovosti uvádzal do telefónu - ukradli mi vyše päťtisíc euro, päťtisíc euro mi ukradli.

V tejto súvislosti je potrebné vo veci konštatovať v súvislosti s poškodeným, že ide o osobu, ktorý ako sám uviedol bol bývalým bezdomovcom, ale nie asociálom. Vypovedal, že riadne pracoval do roku 2011 v RTVS. Živnosť mal však pozastavenú z dôvodu, že pôsobil v minulosti ako biely kôň. Následne pôsobil a i v čase žalovaného skutku bol šofér - rozvoz jedla. Býval v mestskej časti Lamač v opustenej na poli zhorenej lesnej chate - po zosnulom, ktorý nemal zákonných dedičov. Našetril si peniaze a postupne si bývanie rekonštruoval. Tvrdé drogy užíval len príležitostne a to pervitín, marihuanu bral dosť pravidelne - keď však bol pod vplyvom marihuany s vozidlom nejazdil.

Preto práve čiastka, ktorú zdedil považoval za svoj obrovský majetok a tak sa k nemu i stal. Uvedené peniaze mal od doby ich výberu po celý čas v peňaženke a túto mal stále pri sebe. Nakoľko pracuje v rozvoze jedla kde dochádza do kontaktu s finančnou hotovosťou - kedy častokrát má aj viac ako 1000

Euro - nebolo to pre neho nič nezvyčajné. Mal lepší pocit, že má niečo vo vaku a že cíti peňaženku s peniazmi.

Naviac uviedol - že keďže bolo na jeho osobu viacero exekúcií - predmetné peniaze mal záujem vložiť na účet svojho nadriadeného, ktorý by mu otvoril účet v Rakúsku - práve z dôvodu, že mal exekúcie, ale keďže v tomto období už začali problémy s COVID-19 toto sa nerealizovalo.

-5-

2T/48/2020

Sám poškodený vypovedal, že o tom, že dedil, akú čiastku dedil mala vedomosť svedkyňa D. T.. Poškodený k tejto okolnosti vypovedal, že ako sa dozvedel, že dedil mala vedomosť - pretože ju považoval za dcéru. Vedela presne koľko peňazí som zdedil.

Ani svedkyňa D. T. nepoprela predmetné skutočnosti. Vypovedala, že poškodený jej povedal, že zdedil peniaze, ale vypovedala, že nepovedal jej koľko. Na druhej strane vypovedala, že poškodený jej povedal, že za peniaze z dedičstva si kúpil pozemok za 3000 euro a že 2 200 dal za auto, ale koľko peňazí mu zostalo to nevidela.

V tejto časti súd uveril výpovedi poškodeného - že takto svedkyňi predmetné skutočnosti neuvádzal. Vypovedal, že on pozemok a chatu určite nekupoval - pretože pozemok aj chatu dostal zadarmo. Spôsob získania ako chaty a pozemku vysvetlil logicky - t.j. že býval v opustenej na poly zhorenej lesnej chate po zosnulom, ktorý nemal zákonných dedičov. Taktiež tak bolo preukázané, že ako bolo vyššie konštatované predmetný deň poškodený strávil v spoločnosti svedkyne D. T., jej syna, G. Y. ako i J. T..

Pokiaľ išlo o podvečer - kedy poškodený už bol doma vo svojej chate - tu súd vychádzal najmä z jeho výpovede - ktorú súd považoval za vierohodnú.

Kým poškodený vypovedal, že bola to svedkyňa D. T., ktorá mu telefonovala, že sex s ním chce mať svedkyňa G. Y. - svedkyňa vypovedala opačne. Súd v tejto časti sa priklonil k výpovedi poškodeného a to s prihliadnutím na skutočnosti, ktoré nasledovali.

Preukázané bolo, že ešte v ten podvečer prišli do chaty poškodeného - obe svedkyne G. Y., ako i D. T.. Z miesta bydliska tieto dve svedkyne prišli motorovým vozidlom, v ktorom okrem nich bol i priateľ D. T. - J. T. ako i obžalovaný.

Pokiaľ ide o osobu obžalovaného - ako sa dostal, resp. z akého dôvodu išiel s nimi - tu súd poukazuje na výpovede predmetných svedkov - t.j. J. T., D. T. a G. Y. ako i samotného obžalovaného.

Obžalovaný vypovedal, že v predmetný deň mu napísal na Messenger svedok J. T., že vie vybaviť od nejakého chalana drogy. Zároveň vypovedal, že mu povedal aj meno - uviedol C.. Skutočne v predmetný deň prišiel za ním domov na aute - predmetný svedok ako i svedkyne D. T. ako i osoba - jedna staršia žena, ktorá u nich býva. Išli spoločne autom do Lamača k vodárni. Zároveň podľa výpovede obžalovaného mu svedok J. T. hovoril, že vie vybaviť kubík pervitínu za 40,- Euro. V aute sa poskladali s J. po 20,- Euro a J. mu povedal ešte v aute - že ten chlap nosí pri sebe buksu, v ktorej by mali byť tie drogy, resp. aj nejaké peniaze. Koľko peňazí a drogy by tam malo byť to mu neuviedol.

I keď na hlavnom pojednávaní počas dokazovania predmetný obžalovaný už korigoval v tejto časti svoju výpoveď a to že J. (T.) - mu povedal na jeho otázku (obžalovaného) či ten chalán (poškodený) predáva drogy - on mi na to povedal, že je to starý drogový diler (poškodený), že má plnú peňaženku drog a začal sa rehoť J. aj ja, lebo toto som bral ako srandu.

Na základe takýchto výpovedí obžalovaného v kombinácii s výpoveďou poškodeného súd nezdial tvrdenie obžalovaného - že z jeho strany ako i zo strany svedka J. T. išlo len o „srandu“ ohľadom skutočnosti, že má poškodený plnú peňaženku drog a už peniaze, ktoré mal mať poškodený v peňaženke neuvádzal. Súd vychádzal z výpovede obžalovaného, ktorú učinil v prípravnom konaní kedy podľa názoru súdu vypovedal spontánne a vierohodne

-6-

2T/48/2020

aj v súvislosti práve s peniazmi, ktoré mal mať poškodený v predmetnej peňaženke. Tomuto totižto zodpovedá i výpoveď poškodeného počas celého dokazovania - práve i v súvislosti s peniazmi, ktoré v predmetnej peňaženke sa mali nachádzať.

Opätovne súd vo veci zdôrazňuje práve s prihliadnutím na výpoveď poškodeného - že tento skutočne nosil a i v predmetný podvečer mal pri sebe predmetnú peňaženku s obsahom finančnej hotovosti. Pokiaľ išlo o drogy, resp., že poškodený mal byť drogový diler - toto sa nepotvrdilo v danom konaní

práve s prihladením na výpoveď poškodeného. Poškodený nepoprel, že v predmetný deň si zaobstaral nie pervitín, ale marihuanu - o tomto keďže v čase keď si ju zaobstaral mali vedomosť predmetní traja svedkovia (J. T., D. T., G. Y.) - pretože ako súd už uviedol - v predmetný deň boli všetci štyria spolu niekoľko hodín - a počas tohto stráveného dňa videli, že si drogu v Petržalke kúpil - ja si kupujem každý deň marihuanu aj v ten deň. Kupujem si gram - bola to dávka pre jednu osobu. Predmetnú drogu som vyfajčil, keď som prišiel domov, pred incidentom. Iné drogy neberiem.

Skutočnosť, že malo ísť o drogového dileru sa nepreukázalo. Okolnosť, že to uviedol predmetný svedok J. T. ešte nie je okolnosťou, ktorá by bola byť pravdivá. Neboli totiž preukázané a verifikované a predložené žiadne dôkazy k tejto skutočnosti. Sám poškodený toto poprel.

Pokiaľ malo ísť o poskladanie sa v aute na drogy o tejto skutočnosti vypovedal len obžalovaný a predmetný svedok J. T..

Čo však bolo preukázané, a to i samotnou výpoveďou poškodeného bola okolnosť, že tento mal peňaženku pri sebe s finančnou hotovosťou. Súd navyše v tejto časti poukazuje na výpoveď obžalovaného z prípravného konania. V tomto konaní obžalovaný vypovedal spontánne. Predmetnú výpoveď ako vyplynulo zo zápisnice si prečítal, jej obsah bol v súlade s jeho výpoveďou a preto nežiadal jeho opravu ani doplnenie. Následne predmetnú zápisnicu podpísal.

Na základe takejto výpovede obžalovaného v kombinácii s výpoveďou poškodeného súd tvrdenie obžalovaného - že z jeho strany ako i zo strany svedka J. T. išlo len „o srandu“ ohľadom skutočnosti, že má poškodený plnú peňaženku drog a už peniaze, ktoré mal mať poškodený v peňaženke neuvádzal vyvrátil.

Obžalovaný pred spáchaním žalovaného skutku poškodeného nepoznal. Ako vypovedal o poškodenom sa dozvedel v predmetný deň - keď išiel spoločne v aute so svedkami J. T. jeho partnerkou D. T. a G. Y. do Bratislavy - do miesta, kde býval poškodený.

I sám poškodený vypovedal, že obžalovaného do spáchania skutku nepoznal a nepoznal ho ani po tom po mene, priezvisku, polícii osobu poškodeného vedel len popísať a na základe takéhoto popisu - po tom, čo mu bola predložená fotografia k nahliadnutiu predmetnú osobu opoznal.

Z uvedeného tak vyplýva, že súd nemal dôvod neveriť výpovedi obžalovaného práve preto v jeho výpovedi z prípravného konania, ktorý vypovedal, že od svedka J. T. mal vedomosť o tom, že poškodený mal pri sebe nosiť veľkú čiernu peňaženku (buxsu) s obsahom finančnej hotovosti a drog.

Naopak svedok a zároveň poškodený C. B. - tiež po celý čas dokazovania (ako konania prípravného, tak i konania pred súdom) vypovedal v súvislosti s predmetnou

-7- 2T/48/2020

čiernou peňaženkou - buksou - že peniaze od doby ich výberu po celý čas som mal v mojej peňaženke a túto som mal stále pri sebe. Nakoľko pracujem v rozvoze jedál, kde dochádzam často do kontaktu s finančnou hotovosťou kedy častokrát mám aj viac ako 1000 Eur, nebolo to pre mňa nezvyčajné. Mal som lepší pocit, že mám niečo vo vaku a že cítim peňaženku s peniazmi.

Súd preto v danej veci uveril výpovedi poškodeného - že predmetnú peňaženku nosil pri sebe - v ktorej mal peniaze - pretože takto spontánne vypovedal aj obžalovaný a ich výpovede sú zhodné v tejto časti. Pokiaľ ide o drogy, ktoré, mal nosiť poškodený v predmetnej peňaženke tu súd poukazuje na výpoveď poškodeného, ktorý vypovedal, že tomuto tak nie je. V súvislosti so svojou osobou a drogami vypovedal, že tvrdé drogy užíva príležitostne, a to najmä pervitín. Marihuanu berie dosť pravidelne avšak snažím sa nejazdiť keď som pod vplyvom marihuany.

Naopak predmetný poškodený nevypovedal, že by v peňaženke mal mať okrem peňazí drogy. O obsahu peňaženky vypovedal, že tam mal občiansky prekaz, vodičský preukaz na moje meno a ďalšie doklady. To, že v peňaženke mal občiansky prekaz - svedčí i doklad - ktorý je založený v spise a to potvrdenie o občianskom preukaze zo dňa 06.júna 2020.

Pokiaľ ide o predmetné miesto - kde malo dôjsť k fyzickému útoku zo strany obžalovaného vo vzťahu k poškodenému - toto zhodne popísali obaja.

Na základe i obhliadky miesta činu ako i samotnej zápisnice o previerke výpovede obžalovaného bolo preukázané, že išlo o miesto na lesnej ceste v Bratislave v Lamači na ulici Vysokohorská na rohu pod lesnou cestou - v lese - s GPS súradnicami - uvedenými vo výrokovej časti rozsudku. Záhradná chatka pod č. XXX/X sa nachádzala asi 50 metrov pod lesnou cestou v lete. Nachádzala sa tu čistinka. Ako bolo preukázané z obhliadky miesta činu (ktorá bola vykonaná dňa 06.júna 2020 v čase od 20.03 hod. do 21.10 hod.) - nachádzalo sa tu i predmetné motorové vozidlo poškodeného, ktoré bolo bez

zjavných mechanických poškodení ako i predmetná drevená lata - ktorou mal byť poškodený napadnutý a ktorá bola daná na expertízne skúmanie Kriminalistickému a expertíznemu ústavu Policajného zboru v Bratislave, odvetvie kriminalistická identifikácia.

Predmetná drevená lata - ako vyplynulo z predmetnej obhliadky miesta činu bola roztrieštená na šesť kúskov, z ktoré boli zaistené ako vecné stopy.

Na základe znaleckého posudku znalcami Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru v Bratislave, odvetvie kriminalistická identifikácia z predmetných úlomkov drevenej palice neboli skúmaním zviditeľnené žiadne daktyloskopické stopy.

Pokiaľ ide o spôsob predmetného útoku zo strany obžalovaného na osobu poškodeného tento bol zhodný v ich výpovediach a súd z nich pri svojom rozhodovaní vychádzal.

Rozdielny bol však v ich výpovediach - ktorá osoba predmetný útok započala a dôvod započatia útoku. Opätovne súd vo veci vychádzal z výpovede poškodeného. Tento konzistentne počas celého dokazovania vypovedal, že zo strany D. T. jej bolo oznámené, že má rozbité sklo na aute. To bol dôvod prečo poškodený z predmetnej chaty vyšiel a išiel ku autu, ktoré však bolo v poriadku (naviac táto okolnosť bola potvrdená i zápisnicou o obhliadke miesta činu v súvislosti s predmetným motorovým vozidlom poškodeného).

Tým, že bol poškodený pri svojom aute vypovedal po celý čas dokazovania - že ku nemu sa blížila osoba - ktorá bežala oproti nemu, ktorá držala v ruke nejakú drevenú dosku

-8- 2T/48/2020

pristúpila ku nemu a začal ho agresívne s predmetnou drevenou doskou byť a to do oblasti hlavy a chrbta, tak aby ma priviedol do bezvedomia.

Poškodený potvrdil, že sa bránil (čo je i logické) a tiež obžalovaného (v tom čase pre poškodeného neznámu osobu - muža) - tak isto udrel päťou do tváre, strčil mu palec do úst, kde cítil, že ho vo vnútri poškríbal, ale poškríbal ho aj na vonkajšie líca. Po celý čas tento človek nepovedal ani slovo.

Poškodený potvrdil, že po celý čas mal peňaženku vo vrecku, ktorý nemal zazipovaný - pretože išlo o čašníčku peňaženku - z časti mi trčala a vypadla mi. Vypadol mu aj mobilný telefón, ktorý menovaný nechal na zemi, zobral iba peňaženku a utekal preč strašne rýchlo do jednosmernej ulice.

Pokiaľ išlo o predmetnú peňaženku k tejto poškodený navyš vypovedal, on evidentne išiel po peňaženke. Udieral ma do tváre kým mi nevypadla peňaženka.

Pokiaľ obžalovaný vypovedal, že poškodený bol prvý, ktorý použil vo vzťahu k jeho osobe fyzický útok z dôvodu, že ho poškodený mal obviniť z toho, že mu rozbíja auta a hneď ho zároveň (poškodený) päťou udrel do tváre následkom čoho obžalovaný spadol - tejto časti výpovede obžalovaného súd neuveril.

Pokiaľ išlo o poškodeného tento jasne a logicky vysvetlil - že síce mu bolo oznámené, že niekto mu ničí auto - ale on si ho osobne skontroloval a nevidel že by došlo k rozbitiu auta. Potvrdil, že tým pádom sa uspokojil lebo auto bolo v poriadku. Znamená to, že nemal žiadny dôvod k tomu, aby nejakú osobu (v danom prípade obžalovaného mal napadnúť). Naopak bol to obžalovaný - ktorý išiel oproti nemu s predmetnou drevenou latou.

Pokiaľ išlo o výpoveď svedkyne D. T. - ktorá mala byť prítomná pri predmetnom útoku - ako vyplynulo z výpovede poškodeného - táto tiež vypovedala - že N. ho prvý udrel, udrel ho preto, lebo nás bránil, hlavne G.. Pokiaľ malo ísť o bránenie hlavne Petry ako to vypovedala svedkyňa - nielen poškodený, ale ani samotný obžalovaný nevypovedali a nepotvrdili v tejto časti výpoveď v tom, že dôvodom udretia obžalovaného na osobu poškodeného malo byť bránenie G..

Svedkyňa G. Y. táto k priebehu predmetnej bitky vypovedala diametrálne rozdielne - potvrdila síce nejaké konflikty medzi obžalovaným a poškodeným, ale na rozdiel od výpovede nielen poškodeného, ale i samotného obžalovaného táto vypovedala, že predmetnú palicu mal zodvihnúť poškodený a tento ňou mal tresnúť obžalovaného.

Ani okolnosť, že obžalovaný predmetnú peňaženku zodvihol zo zeme a s ňou utiekol na neznáme miesto nebola spochybňovaná výpoveďou či už obžalovaného alebo poškodeného.

Samotný obžalovaný potvrdil počas dokazovania, že počas predmetného fyzického útoku, ktorý bol z jeho strany spôsobený poškodenému - a to konkrétne, keď následkom jeho úderu poškodený spadol na zem - a bol medzi nimi fyzický útok - tomuto z vrečka nohavíc vypadla peňaženka (a podstatné je ďalej konštatovať - čo uviedol obžalovaný v rámci svojho výsluchu v prípravnom konaní) - o ktorej mu v aute hovoril J. - on ju zobral a utekal k autu, na ktorom sme prišli.

K tejto časti poškodený vypovedal - že predmetný útok zo strany poškodeného bol ukončený ihneď po tom, čo sa tento zmocnil predmetnej peňaženky.

Poškodený vypovedal - že on mal peňaženku vo vrecku, ktorý nemal zazipovaný - išlo o čašnícku peňaženku, táto mu vypadla (i keď mu vypadol aj mobilný telefón, ale tento nechal na zemi). Keď zobral peňaženku predmetnú - utekal preč. On preto išiel k svojmu autu - volal políciu a začal jazdiť s autom, či útočníka nestretne, avšak nenašiel ho.

-9- 2T/48/2020

Toto potvrdil i sám obžalovaný.

Naviac táto časť bola preukázaná z obsahu telefonického volania na políciu dňa 06.júna 2020 - poškodeným - zvukový (a textový) záznam založený v spise.

Taktiež súd nemal dôvod spochybňovať výpoveď poškodeného v súvislosti s predmetnou peňaženkou ako i jej obsahom. Potrebné je uviesť v tejto časti - že sám poškodený vo svojej výpovedi vypovedal, že je bezdomovec a keďže práve dedičstvom získal (vybratie peňazí 29.máj 2020 - spáchanie žalovaného skutku 06.jún 2020) - takúto finančnú značnú čiastku je pochopiteľné tak ako aj uviedol, že ju nosil stále pri sebe.

Bezprostredne po spáchaní skutku - keď poškodený oznamoval polícii fyzický útok na svoju osobu a odcudzenie finančnej hotovosti uvádzal do telefónu - ukradli mi vyše päťtisíc euro, päťtisíc euro mi ukradli.

Obžalovaný v mene obhajcu mal za to, že v danom prípade absentovala - resp. nebola preukázaná výška predmetnej škody, t.j. aká skutočne bola čiastka v predmetnej peňaženke - tu súd ako vyššie rozviedol vychádzal v prvom rade z výpovede poškodeného a ním predložených dôkazov v tejto veci. Pokiaľ uvádzali svedkovia - G. Y., D. T. či J. T. - že oni keďže boli s poškodeným temer celý deň - 06.júna 2020 a žiadnu takúto čiastku oni u poškodeného nevideli - z ich strany ide o účelovosť, tendenčnosť - napomôcť aspoň čiastočne svojou výpoveďou obžalovanému.

Pokiaľ ide o zranenia, ktoré boli spôsobené poškodenému - tu súd vychádzal nielen z výpovede poškodeného a čiastočne i obžalovaného (miesta kde malo dôjsť k útoku) - ale vychádzal i z lekárskej správy- zo dňa 06.júna 2020 - ktorá je založená v spise. Z nej bolo preukázané, že poškodený utrpel pohmoždeniny v hlave s odreninami. Tieto boli spôsobené inou osobou. Z medicínskeho hľadiska išlo o ľahké zranenie, ktoré navyše u poškodeného nezanechajú ani trvalé následne a ani ho neobmedzili na obvyklom spôsobe života.

Vo veci súd poukazuje i na fotodokumentáciu ohľadom zranenia poškodeného - z ktorej vyplynuli tiež tie isté skutočnosti.

Súd vo veci konštatuje, že pravdivosť tvrdení svedka sa všeobecne posudzuje aj hľadiska jeho osoby a zistenia, či má motív uvádzať nepravdu a „škodiť“ obžalovaným.

Pritom však nemožno neopomenúť, že svedok na rozdiel od obžalovaného má zákonnú povinnosť vypovedať pravdu a preto logicky a právne vždy musí platiť prezumpcia pravdivosti tvrdenia svedka, a to až do okamihu kým nie je preukázaný opak.

V tomto konaní sa nepreukázalo, že by poškodený vypovedal nepravdu o podstatných okolnostiach a nezistil ani relevantný motív poškodeného na krivé obvinenie vo vzťahu k obžalovanému.

Poškodený obžalovaného nepoznal pred predmetným skutkom. Predmetnú osobu videl prvýkrát v živote práve pri predmetnom útoku. Zo strany poškodeného tak nebolo preukázané, že mal teda nejaký motív mu svojou výpoveďou škodiť.

Poškodený vo veci vypovedal viackrát a to v prípravnom konaní, poškodený vypovedal aj na hlavnom pojednávaní - keď navyše bol zoči voči obžalovanému. Vypovedal logicky, súvisle a teda jeho výpovede mali ucelený charakter. Jeho výpovede považoval súd za logickú, zrozumiteľnú, presvedčivú, pravdivú a vierohodnú a teda jej prisúdil rozhodujúcu dôkaznú silu, dostatočnú na preukázanie viny obžalovaného aj s ďalšími vyššie rozvedenými

-10- 2T/48/2020

podpornými dôkazmi (dôkaz o finančných prostriedkoch, lekárska správa, telefonické oznámenie na políciu - zvukový záznam z prijatého telefonického oznámenia poškodeného, zápisnica o prehladke

tela poškodeného, zápisnica o obhliadke miesta činu, ale i znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava).

Nemožno - opätovne súd poukazuje na výpoveď obžalovaného z prípravného konania- ktorý sám uviedol, že za poškodeným išli preto, aby ho obžalovaný vybil a zobral mu buksu, ktorú poškodenému nakoniec aj zobral i keď obžalovaný popieral, že by ako prvý napadol poškodeného - čo je absolútne nelogické - pretože aký iný dôvod by bol ku fyzickému útoku). Zo strany obžalovaného tak nebol produkovaný ani počas dokazovania na súde taký dôkaz, ktorý by usvedčujúce dôkazy v jeho neprospech vyvrátil do takej miery - aby možné bolo konštatovať iný priebeh a motív žalovaného skutku.

Je pochopiteľné, že obžalovaný popiera spáchanie skutku - ktorý prokurátor kvalifikoval ako zločin lúpeže - tvrdí, že peňaženku len zobral zo seba, lebo jeho úmyslom nebolo „okradnúť poškodeného a ho napadnúť“.

Výpoveď obžalovaného musí vždy súd posudzovať s rešpektom a s ohľadom aj na to, že môže uvádzať nepravdu a tú prezentovať ako jedinú pravdu - svoju. Preto je vždy v prioritnom záujme obžalovaného všeobecne predložiť súdu svoje „alibi“ a tak dodať svojimi vyjadreniami „punc“ úplnej pravdivosti.

Pokiaľ obhajoba dávala súdu za to, že je povinný aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) v súvislosti s trestným činom - zločin lúpeže) - vzhľadom na výpoveď poškodeného, predmetných podporných dôkazov - ako hlavného dôkazu- ako už vyššie súd rozviedol výpoveď poškodeného nebola osamotená.

Súd hodnotí dôkazy z hľadiska ich zákonnosti, závažnosti, pravdivosti a vierohodnosti a to každý jednotlivo, ale zároveň v ich súhrne. Pri hodnotení výpovedi svedka skúma súd, či je logická, či sa svedok neodchyľuje od svojej prechádzajúcej výpovede, pričom v prípade odchýlok musí zisťovať, prečo k nim vo výpovedi svedka dochádza.

Len v prípade, že výpoveď svedka mala slúžiť ako jediný priamy dôkaz, preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov, musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný či dokonca vyvrátený.

V danom prípade tomu tak nebolo (k dispozícii - vyššie rozvedené boli i iné zabezpečené dôkazy) a nevznikla tzv. „dôkazná núdza“ a preto sa nemusela aplikovať zásada „in dubio pro reo“ - vyplývajúca z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr.por.

Obhajoba vždy môže nájsť motív, prečo všeobecne poškodený - svedok klame v neprospech obžalovaného. Argumenty však musia byť mimoriadne silné a presvedčivé, aby bolo možné vysloviť, že takáto svedecká výpoveď je nepravdivá. Takéto argumenty obhajoby ani pri nadmernej snahe nepredložila a nespochybnila sa tak hlavne výpoveď poškodeného - tak aby, súd mal dôvod korigovať hodnotenie dôkazov.

Poškodený v jednotlivých fázach trestného konania v podstatných bodoch zhodne popísal priebeh incidentu a potvrdil skutočnosti, ktoré boli i podkladom i pre výrokovú časť rozsudku vo vzťahu k protiprávnemu konaniu obžalovaného.

-11- 2T/48/2020

Poškodený bol v prípravnom konaní viackrát vypočutý - následne poškodený bol vypočutý i pred súdom - vypovedal tak v trestnom konaní opakovane. I keď jeho výpovede neboli rovnaké od slova do slova - pretože toto všeobecne nie je možné nikdy - boli však identické v tých častiach, na základe ktorých súd mohol konštatovať protiprávne konanie obžalovaného.

Pokiaľ vo veci i vo vzťahu k poškodenému odstraňoval rozpory (ohľadom výpovede z prípravného konania a z konania na hlavnom pojednávaní) - súd podotýka v tejto súvislosti vo všeobecnej rovine, že je pomerne bežné, ak svedok, ktorý vypovedá v trestnom konaní opakovane, jeho viaceré výpovede nie sú úplne identické (rovnaké od slova do slova). Často sa stáva, že takáto opakovane nevypovedajúca osoba môže niečo zabudnúť, prípadne určitej okolnosti už neprikladá takú dôležitosť, alebo si na niečo dodatočne spomenie, čo v predchádzajúcej výpovedi neuviedla - a preto z predmetného dôvodu nemožno jej prisúdiť nevypovednú hodnotu.

Pri právnom hodnotení dospel súd k záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - zločinu lúpeže podľa ustanovenia § 188 ods. 1, 2 písm. b/, c/ Tr. zák. - pretože - obžalovaný voči poškodenému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci - predmetnej peňaženky a to so zbraňou (§ 122 ods. 3 Tr.zák.) - v danom prípade išlo o predmetnú drevenú latu a protiprávnym konaním spôsobil väčšiu škodu (§ 125 ods. 1 Tr.zák.).

Na poškodeného zo strany obžalovaného bolo zaútočené drevenou latou do oblasti tváre - následkom čoho poškodený spadol na zem a predmetný fyzický útok nielen latou, ale päšťami obžalovaného pokračoval. Pokračoval do času, kým predmetná peňaženka nevypadla z vrecka poškodeného.

Pod násilím sa rozumie použitie fyzickej sily na prekonanie alebo zamedzenie kladeného alebo očakávaného odporu. Nie je podmienkou, aby napadnutý kládol odpor. Násilie musí byť prostriedkom nátlaku na vôľu poškodeného - ako to bolo i v tejto veci.

Poškodený tiež nepoprel, že i on fyzicky útočil na obžalovaného - ale z jeho strany to bol spôsob obrany vo vzťahu k predmetnému útoku samotného obžalovaného. I keď ako bolo preukázané vo vzťahu k predmetnej drevenej late (ako vyplynulo z fotodokumentácie znaleckého posudku), zápisnice o obhliadke miesta činu roztrieštená na šesť kúskov, ktorá bola zaistená ako vecná stopa - súd mal za to, že v danom prípade išlo o zbraň.

Podľa § 122 ods. 3 Tr.zák. so zbraňou sa rozumie - že táto sa použije na útok. Toto v danom prípade splnené bolo. Pretože práve prvý útok, ktorý bol obžalovaným započatý bolo udretie touto drevenou latou, čo malo za následok - pád poškodeného na zem. Útok na telo poškodeného bol tak urobený obžalovaným proti telu poškodeného dôraznejšie. Predmetná lata tak svoj účel splnila - poškodený bol na zemi a tým pádom mal obžalovaný nad poškodeným prevahu. Nemení na tom ani okolnosť, že následne drevená lata sa polámala. Predmetná lata obžalovanému práve pri započatí predmetného útoku reálne privodila fyzickú prevahu - výhodu obžalovanému (ako útočníkovi) - pri prevádzaní tohto fyzického útoku na poškodeného - na jeho telo oproti stavu, keby takúto vec na útok nepoužil. Tu je potrebné konštatovať, že obžalovaný poškodeného pred predmetným útokom nikdy nevidel, nemohol vedieť aké má fyzické danosti a práve predmetná lata mala byť prostriedkom, ktorým obžalovaný potreboval mať na začiatku útoku prevahu nad poškodeným.

-12-

2T/48/2020

Predmetné násilie smerovalo proti poškodenému. Išlo o útok priamo proti telu napadnutého.

Z hľadiska naplnenia formálnych znakov skutkovej podstaty žalovaného trestného činu intenzita násillia nie je rozhodujúca.

Zmocnením veci sa rozumie keď páchatel' získa možnosť voľne s vecou nakladať s vylúčením toho, kto ju mal doposiaľ vo svojej moci.

Trestný čin lúpeže je dokonaný už samotným použitím násillia ako to bolo v tejto trestnej veci v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

I keď obžalovaný poprel, že by jeho úmyslom bolo odcudzenie predmetnej peňaženky - fyzický útok predchádzal tomu, aby sa jej zmocnil a ju získal. Od samého počiatku keď obžalovaný išiel na predmetné miesto so svedkami mal vedomosť o poškodenom, že tento má peňaženku aj s peniazmi pri sebe. Na poškodeného zaútočil ako prvý. Zo strany poškodeného išlo o moment prekvapenia. Úmyslom a jeho cieľom bolo zmocniť sa peňaženky. O tom, že túto peňaženku mal poškodený pri sebe bolo preukázané i samotnou výpoveďou poškodeného - ktorý toto potvrdil a zároveň uviedol, že predmetná peňaženka mu z vrecka trčala, bola tak viditeľná. Práve predmetný útok obžalovaným bol dôvod na získanie tejto peňaženky s jej obsahom. Iný ani logický dôvod nemal obžalovaný na poškodeného zaútočiť. Videl ho prvýkrát v živote. Predmetnej peňaženky sa zmocnil v okamihu, čo pri predmetnom fyzickom útoku poškodenému z vrecka vypadla a to nielen s financiami ale s celým obsahom. Vtedy zo strany obžalovaného sa i útok ihneď ukončil - čo ju zobral.

Zmocnil sa tak predmetnej veci násilím jeho získania, čo sa mu aj podarilo. Predmetný trestný čin bol dokonaný už samotným použitím násillia zo strany obžalovaného v úmysle sa predmetnej veci zmocniť.

Z hľadiska subjektívnej stránky trestného činu zo strany obžalovaného išlo o úmysel priamy - naň sa vzťahovalo tak násilné konanie - ktorým chcel prekonať odpor obeť. Cieľom bolo zmocnenie sa predmetnej peňaženky, čo sa mu i podarilo.

Pokiaľ išlo o obsah predmetnej peňaženky - čo sa týka finančných prostriedkov - ich výšky - súd tak ako to už vyššie rozviedol vychádzal z výpovede poškodeného - t.j., že v predmetnej peňaženke sa nachádzala hotovosť vo výške 5 200,- Euro - ale i občiansky preukaz (doklad o vyhotovení straty zo dňa 06.júna 2020), ako i iných dokladov a šekov, ktoré súd rozviedol vo výrokovvej časti rozsudku. V danom prípade tak išlo o väčšiu škodu, ktorá bola spôsobená obžalovaným.

Súd v danom prípade nemal preto za to, že by v danom prípade malo byť protiprávne konanie obžalovaného ako trestný čin - prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d/ Tr.zák. - t.j. že obžalovaný si prisvojil predmetnú cudziu vec - peňaženku s obsahom, tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorý mal poškodený pri sebe.

Jedným zo základných rozdielov medzi trestným činom lúpeže a trestným činom krádeže je prítomnosť násillia alebo jeho hrozby u prvého z nich. Zákonodarca tento rozdiel vyjadril aj zaradením uvedených trestných činov do rôznych hláv a dielov osobitnej časti Trestného zákona podľa objektu (spoločenskej hodnoty), ktorá ma spadať pod ich ochranu.

Lúpež patri medzi trestné činy proti slobode (druhá hlava, prvý diel osobitnej časti), ustanovením § 188 Tr.zák. sa teda chráni osobná sloboda a cudzí majetok.

Ustanovenie § 212 Tr.zák. chráni majetok, vlastníctvo a oprávnenú držbu veci, preto je krádež začlenená medzi trestné činy proti majetku (štvrtá hlava).

-13- 2T/48/2020

Trestný čin je podľa § 122 ods. 7 Tr.zák. spáchaný násillím, ak páchatel' použije na jeho spáchanie fyzické násillie proti telesnej integrite inej osoby alebo ak je spáchaný na osobe, ktorú páchatel' uviedol do stavu bezbrannosti ľsťou, alebo ak páchatel' použil násillie proti veci iného. Násillie (alebo hrozba) v prípade lúpeže je prostriedkom na zmocnenie na cudzej veci, preto tomuto zmocneniu predchádza. Trestný čin lúpeže je dokonany už použitím násillia či hrozby bezprostredného násillia proti inému, v úmysle zmocniť sa cudzej veci, pričom netreba, aby sa tento úmysel uskutočnil. Aj keď teda páchatel' po použití násillia dobrovoľne upustí od uskutočnenia svojho úmyslu, trestnosť lúpeže nezaniká, pretože čin už bol dokonany (R 37/1970).

Ak páchatel' použije násillie či jeho hrozbu potom, čo sa veci zmocnil, pôjde už o trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d/ Tr.zák. Tento trestný čin vo svojej základnej skutkovej podstate tak neobsahuje prvok násillia.

Konanie obžalovaného malo spočívať vo fyzickom útoku vo vzťahu k poškodenému za pomoci predmetnej lavy, v dôsledku čoho poškodený stratil rovnováhu, spadol na zem. Následne predmetný fyzický útok pokračoval - pretože predmetná peňaženka bola vo vrecku, ktoré nebolo úplne zazipsované - tým, že vypadla peňaženka (pretože poškodený sa bránil pri predmetnom útoku) - získaniu predmetnej peňaženky predchádzalo fyzické násillie proti telesnej integrite poškodeného - práve v dôsledku, že poškodený bol na zemi umožnilo obžalovanému ľahšie sa zmocniť predmetnej peňaženky, teda veci, ktorú mal poškodený pri sebe. K použitiu násillia obžalovaný pristúpil na účelom prekonania odporu poškodeného, teda násillie predstavovalo prostriedok k zmocneniu sa cudzej veci.

Možno teda rezultovať, že znak použitia násillia ako i ostatné znaky žalovaného trestného činu lúpeže boli tak jednoznačne naplnené.

Preukázanie takto zisteného stavu skutkového veci a okolnosti, ktorého prechádzali vo vzťahu ku žalovanému skutku, ako i jeho konkrétne následné spáchanie boli teda na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázané vyššie uvedenými dôkazmi.

Na základe vykonania a zhodnotenia týchto dôkazov týkajúcich sa skutkového zistenia predmetného trestného činu dospel súd k záveru, že skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný

K výroku o treste.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V tomto ustanovení sú taxatívne vymedzené všetky konkrétne okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Pokiaľ ide o závažnosť trestného činu súd musí vždy zhodnotiť túto skutočnosť komplexne, nielen vo vzťahu k zákonným znakom trestného činu a trestnej sadzbe za daný trestný, ale aj vo vzťahu k ostatným okolnostiam charakterizujúcim trestný čin - predovšetkým v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. Tieto okolnosti súd rozviedol podrobne v časti ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zák.

Mieru narušenia páchatel'a všeobecne treba hodnotiť tak podľa spáchaného trestného činu, ako i podľa všetkých okolností, ktoré charakterizujú celú osobnosť páchatel'a z hľadiska jeho občianskeho morálneho narušenia.

-14- 2T/48/2020

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Každý trest je vlastne opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatel'ovi za spáchaný trestný čin. Trest je právnym následkom trestného činu a musí byť úmerný k spáchanému činu. Je teda len následnou represiou. I represiu však treba používať rozumne, t. j. len v miere v akej je to nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu, musí sa totiž rešpektovať osobnosť páchatel'a a nespôsobiť mu zbytočné utrpenie.

Každé protiprávne konanie je potrebné vyhodnocovať individuálne a v tejto súvislosti je potrebná i individualizácia trestnej zodpovednosti každého jedného páchatel'a a teda i v danej veci.

Každý trest je len právnym následkom trestného činu a musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Je teda len následnou represiou. I represiu však je potrebné používať rozumne - t. j. len v miere, v akej je to nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu, musí sa vždy rešpektovať osobnosť páchatel'a a nepôsobiť mu zbytočné utrpenie.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenia, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy mal súd za to, že musí platiť zásada proporcionality trestu. Keďže ako súd už vyššie rozviedol, že trest je len jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona tým je určená i jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším osobám - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia).

Vychádzajúc z tohto ustanovenia mal súd za to, že v danom prípade prihliadajúc na zásady trestného konania - zásadu proporcionality, individualizácie trestu, ale i generálnej prevencie do úvahy prichádzal trest nepodmienečný.

Vo vzťahu k obžalovanému súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr.zák. v danom prípade nezdieľal, že by obžalovaný pred spáchaním tohto žalovaného skutku viedol riadny život. I keď z odpisu registra trestov išlo o celkove o štyri odsúdenia - ktoré boli v čase rozhodovania súdu zahladené, resp. na páchatel'a sa hľadelo, ako by nebol odsúdený - súd poukazuje na posledné odsúdenie - Okresným súdom Malacky, sp.zn. 1 T/193/2016 - z ktorého vyplynulo, že osvedčenie vo vzťahu k jeho osobe nastalo dňom 27. august 2019. Teraz žalovaný skutok bol dokonaný dňa 06. júna 2020. Podľa názoru súdu išlo tak o značne krátke obdobie, aby súd mohol konštatovať, že obžalovaný viedol riadny život a že našla u neho prevýchova a samotná sebareflexia.

Naviac trestným rozkazom Okresného súdu Malacky, pod sp.zn. 1 T/90/2029, zo dňa 21. decembra 2020 bol obžalovaný uznaný vinným podľa § 194 ods. 2 Tr.zák. a uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu

-15- 2T/48/2020

v trvaní 2 (dva) roky. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 18.januára 2021. Predmetný skutok bol dokonaný dňa 16.februára 2020. Teraz žalovaný skutok bol dokonaný dňa 06.júna 2020. Trestný rozkaz obžalovaný prevzal dňa 08.januára 2021 (č. I.274a - 278, 294-299).

Z uvedeného tak vyplýva, že do úvahy - keďže obžalovaný v tejto žalovanej veci obžalovaného uznal vinným prichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu odňatia slobody a to podľa § 41 ods. 2 Tr.zák. - pretože v danom prípade išlo o zločin a o prečin ako § 42 ods. 1 Tr.zák.. Zároveň súd vo veci aplikoval aj ustanovenie § 42 ods. 2 Tr.zák. - vo veci tak zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Malacky, sp.zn. 1T/90/2020.

Vo vzťahu k obžalovanému súd nezistil žiadne priťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr.zák.

V danom prípade s prihliadnutím na osobu obžalovanému ako i jeho vek 24 rokov a teda i keď vo vzťahu k jeho osobe v minulosti boli odsúdenia - trest odňatia slobody v trvaní sedem rokov (základná trestná sadzba pri žalovanom trestnom čine - sedem rokov - dvanásť rokov, ale s prihliadnutím na § 42 ods. 1 Tr.zák. sa horná hranica (12 rokov) trestnej sadby zvyšuje o jednu tretinu) - na jeho prevýchovu a nápravu postačí.

Súd tak vychádzal i z princípu, že trest má byť úmerný škode, ktorú páchatel trestným činom spôsobil, a nemá páchatelovi spôsobiť zbytočné útrapy.

Trest ako najzávažnejší zásah štátu do základných ľudských práv páchatel'a nesmie byť ukladaný mechanicky, bez zváženia všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerov páchatel'a. Trestnú represiu je preto nutné uplatňovať len v nevyhnutne nutnej miere. Trest nesmie byť prejavom neprimeraného inštitucionalizovaného násillia spoločnosti voči jednotlivcovi. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý, spravodlivým je vždy len primeraný trest.

Neprimerane prísne (ale samozrejme i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchatel'a i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchatel'om či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu či jej dôveru v súdnu moc ako celok.

U páchatel'ov neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel' oprávnene nemôže považovať za spravodlivé.

Páchatel' je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktoré trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu.

Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť.

Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. Odstrašujúco má pôsobiť neodvratiteľnosť trestu, nie jeho prísnosť

Už i takouto dĺžkou konania sa obžalovanému zabráni v páchaní trestnej činnosti - prvok represie bol naplnený. Vo vzťahu k jeho osobe bol naplnený i prvok individuálnej prevencie, že u obžalovaného predmetný uložený trest prispeje k jeho výchove, k jeho snahe viesť riadny život a je reálny pozitívny predpoklad, že tomu tak bude i po vykonaní trestu -

-16- 2T/48/2020

rehabilitácia následne trest vyjadroval i morálne odsúdenie obžalovaného - uloženie samotného trestu - retribúcia).

Uložený trest odňatia slobody tak akceptuje zároveň otázku spravodlivého potrestania obžalovaného na základe zákona. Trest v tejto výmere by mal dostatočne splniť svoju ochrannú i výchovnú funkciu ako to má na mysli Trestný zákon.

Obžalovaný bol zaradený pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia (§ 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.) - z dôvodu, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin - pretože predmetné skutočnosti boli preukázané z odpisu registra trestov.

Vo vzťahu ku obžalovanému- vzhľadom na jeho samotné vyjadrenia bol vypracovaný znalecký posudok znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria.

Znalkyňa ako vo svojom znaleckom posudku na základe vyšetrenia obžalovaného mala za to, že práve znalecký vyšetrením bola u obžalovaného zistená kompletná, t.j. somatická a psychická závislosť od metamfetamínu. Závislosť od iných omamných a psychotropných látok nebola u neho konštatovaná. Jeho konanie v čase spáchania skutku bolo nekontrolované, odbrzdené, impulzívne, skratové, v dôsledku užitia metamfetamínu však nebolo chorobne motivované. Prognóza ďalšieho vývoja jeho osobnosti je priaznivá v prípade abstinencie drog. Z predmetného dôvodu preto u neho navrhla uloženie ochrannej protitoxikomanickej liečby ambulatnou formou a to i z dôvodu, že doteraz neabsolvoval protitoxikomanické liečenie.

Súd vzhľadom i na predmetné dôkazy preto kombináciou uloženého trestu odňatia slobody nepodmienečného charakteru a na druhej strane i konkrétneho druhu ochranného opatrenia (ochranného liečenia) - tak preferuje i potrebu liečenia vo vzťahu k obžalovanému.

Súd v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 35 ods. 5 Tr.zák. I predmetné liečenie obžalovaného zabezpečí prostredníctvom nariadeného ochranného liečenia - ako druhu ochranného opatrenia zabezpečí ochranu spoločnosti.

Práve tiež s prihliadnutím na zásadu primeranosti, subsidiarity ukladania sankcií v trestnom práve vyplýva, že z takto uloženého ochranného opatrenia - pre ktoré sú splnené formálne podmienky možno dosiahnuť vo vzťahu k obžalovanému tiež sledovaný účel vo vzťahu k jeho osobe do budúcnosti.

Poškodený C. B. si uplatnil škodu vo výške 5 300,-- Euro - predmetný nárok na náhradu škody pozostával z čiastky 5 200,-- Euro (ako odcudzenej finančnej čiastky) - čo v danom prípade súd akceptoval vzhľadom na vykonané dokazovanie v celom rozsahu podľa § 287 ods. 1 Tr.por. pokiaľ išlo o čiastku 100,-- Euro túto si poškodený uplatnil z dôvodu, že v predmetnej peňaženke sa nachádzali i doklady - ktoré mu neboli vrátené - občiansky preukaz, vodičský preukaz, kartička o absolvovaní emisnej a technickej kontroly, karta poistenca, karta na fólie k vozidlu. Tieto doklady podľa výpovede poškodeného si musel opätovne zabezpečovať a musel tak zaplatiť za ich duplicitu. I keď súd toto nespochybňuje - neboli z jeho strany predložené doklady o ich uhradení - preto v tejto časti (100,-- Euro) súd

2T/48/2020

-17-

rozhodol podľa § 288 ods 2 Tr.por. - t.j. so zvyškom svojho nároku na náhradu škody bol odkázaný na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom tunajšieho súdu.